

ANEU MAR ENDINS

Pasqua, un futur de vida plena

El diumenge de Pasqua retrobem més plenament l'alegria del diumenge de Rams. Si el diumenge de Rams és el pòrtic dels esdeveniments de la Passió de Jesús, mentre que el diumenge de Pasqua és l'alegria sense ombres, perquè celebrem que Jesús és el qui viu per sempre prop del Pare, com a redemptor del llinatge humà, com a vencedor del pecat i de la mort.

La vida de Crist, lliurada per amor fins a la mort, no acaba en la creu. Ressuscitat pel Pare arriba, per la força de l'Esperit Sant, fins a nosaltres com a principi i fonament de la nostra pròpia resurrecció.

El diumenge de Pasqua toquem, en la fe, el nucli mateix del cristianisme: l'amor redemptor de Déu és més fort que la mort. A Jesús, crucificat pels homes, el Pare l'ha enaltit a la seva dreta com a Senyor i Salvador (*Fets 5,31*). Ell és el veritable punt d'arribada del camí de la humanitat, aquell en qui les esperances humanes atenyen la seva realització i la seva plenitud.

La resurrecció de Crist obre per a tota la humanitat un futur de vida plena. Crist és el primer que ha ressuscitat d'entre els morts (*Col 1,18*). Ell ha arribat ja a aquesta vida definitiva que també ens espera a nosaltres. La resurrecció de Crist és el principi de vida nova per a la humanitat. La vida del cristià consisteix en viure ja ara, en la fe, en l'esperança i en la caritat la mateixa vida del Crist gloriós, de la que n'és primícia l'Esperit Sant que el Senyor ens ha enviat.

A través del Baptisme naixem a la vida de Crist ressuscitat, i com a batejats hem de cercar les coses de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu Pare. En la celebració de la Pasqua, mentre ens trobem com a peregrins en aquest món, hem de donar molt de relleu a la renovació de les promeses del Baptisme que fem en la solemne Vetlla Pasqual o en l'Eucaristia del dia de Pasqua. Us convido, doncs, a realitzar aquest acte amb un gran sentit de resposta al do de Déu Pare en Crist per l'Esperit Sant i des de la responsabilitat que tenim: la de ser, com a batejats, testimonis de Crist ressuscitat davant el món d'avui.

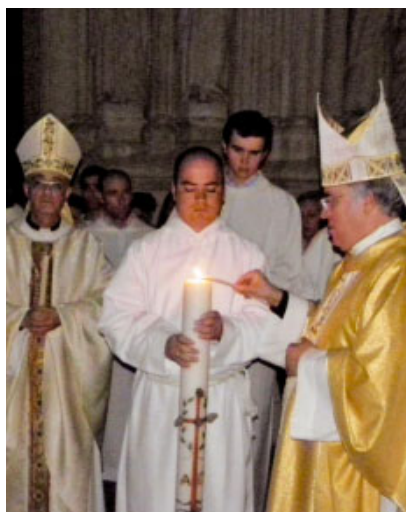
Crist ressuscitat envià els apòstols a anunciar aquesta bona nova de la resurrecció —la seva i la nostra en el futur— a tot el món. I Crist ressuscitat ens envia també avui a nosaltres, els seus seguidors, els seus germans, a ser apòstols seus en els inicis del tercer mil·lenni. Cadascú amb les seves possibilitats, amb la seva vocació, des del seu estat en l'Església, i posant en acció els carismes que el Senyor ens hagi donat a cadascú.

Vaig començar la Setmana Santa fent una crida especial als joves i als infants perquè s'unissin a la lloança a Jesús. En aquest dia de Pasqua els reitero també a ells la meva invitació: si viviu un veritable encontre amb Crist ressuscitat, ell us ensenyarà a estimar profundament la vida i a passar per ella essent motiu de goig i d'esperança per als vostres semblants.

Als infants, als joves, i a tots aquells a qui arribi la meva paraula i la meua veu, us desitjo enguany una Pasqua santa, joiosa i esperançada. Permeteu-me que us felicit amb les paraules que s'intercanvien els nostres germans, els cristians d'Orient: «Crist ha ressuscitat. Veritablement ha ressuscitat.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Pasqua de Resurrecció

Oh Crist, perquè sempre sigueu per a tots els homes goig pasqual, allibereu de tot pecat els qui naixem de nou amb vós. Lloança es doni al Pare sant i també al Fill ressuscitat i a l'Esperit consolador, per tots els segles sempiterns.

De l'himne de Laudes de Pasqua

Foto: Vetlla Pasqual de l'any 2011.

GLOSSA

Cap a la nostra Galilea!

La Vetlla Pasqual marca el moment culminant del procés del camí quaresmal i de la Setmana Santa: el Senyor ha ressuscitat! Integrats en la comunitat, un bon grup de matrimonis amb els seus fills participa en la celebració pasqual. Aquesta nit, al costat del foc, els infants segueixen encuriosits la preparació del ciri pasqual i l'explicació del seu simbolisme. L'acompanyen amb candeles enceses a l'entrada a l'església, encara a les fosques, desviant el seu propi alè, procurant que no s'apaguin. Escolten l'anunci pasqual i segueixen sostenint les candeles. Durant la litúrgia de la paraula, una noieta llegeix una de les lectures, la de la sortida dels israelites d'Egipte i el pas del mar Roig. Les imaginacions infantils s'hi impliquen. Segueix la benedicció de l'aigua i l'aspersió, recordant el baptisme. A l'hora del pànostr, han encerclat l'altar agafats de la mà i junts, amb totes les persones grans, han pregat amb les paraules que ens va ensenyar Jesús. Ha estat una gran festa per a tots: avui és Pasqua i s'ha de notar!

Les múltiples comunitats aplegades en la nit pasqual han escoltat les paraules de l'àngel a

les dones: «No us espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natza-ret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat» (*Mc 16,6*). Els qui acolliren l'anunci de l'àngel, escampat per les dones amb fe i amb esperança, sentiren capgirades les seves vides. Recuperaren el coratge perdut per seguir sent fidels al Senyor, per esdevenir testimonis del Ressuscitat. Van seguir el missatge de l'àngel: «Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir".» (*Mc 16,7*) Anem nosaltres a les nostres *Galilees*? La Galilea quotidiana de l'eucaristia, de la feina, de l'escola, de la família, de l'atenció als pobres i desvalguts, de la pregària... Els pares dels infants del relat inicial volen anar-hi i per això han procurat, amb les seves paraules, explicacions prèvies a les celebracions d'aquests dies i la vivència de la vetlla, que els seus fills escoltin i visquin l'anunci joiós i en siguin testimonis. Convé seguir acompanyant aquest creixement en la fe perquè, com els deixebles d'Emmaús, arribin a demanar amb fe: «Queda't amb nosaltres.» (*Lc 24, 29*)

Enric Puig Jofra, SJ

VII Romiatge de Malalts a la Salut

El dissabte dia 21 d'abril es realitzarà el VII Romiatge de Malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell. Per a participar-hi cal adreçar-se al responsable de la Pastoral de la Salut a cada arxiprestat.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

► Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Diàleg davant el sepulcre buit dels àngels i les dones. Pintura de l'escola italiana d'Oragna (s. xiv), National Gallery (Londres)

COMENTARI

Veié i cregué: la fe joànica

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: pròpia): Ac 2,14.22-23 / Sl 15 / Mt 28, 8-15 □ **dimarts**: Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18 □ **dimecres**: Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35 □ **dijous**: Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48 □ **divendres**: Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14 □ **dissabte**: Ac 4, 13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15 □ **diumenge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20, 19-31.

El cicle litúrgic que seguim aquest any ens invita a celebrar la Pasqua amb el text de l'evangelí segons Joan. En aquest evangelí, la mort en la creu, amb l'exclamació de Jesús «tot s'ha complert», és un misteri de plenitud i de glorificació. La resurrecció està ja en la creu i en la mort. Per tant, el missatge de Joan en els relats de la resurrecció serà sobretot el ressò de la mort de Jesús que és glorificació, exaltació i pas al Pare. És a dir, que, parlant amb propietat, el relat de la resurrecció en aquest evangelí seria innecessari: Jesús glorificat en la creu és exaltat a la dreta de la majestat de Déu.

Per això, el missatge central dels relats de la resurrecció en l'evangelí se-

gons Joan és que la resurrecció és el que obre als humans la possibilitat de creure, és a dir, de participar de la plenitud de la Pasqua. En aquesta tasca, ni Pere ni Maria Magdalena estan per davant del deixeble estimat. Potser estan davant del deixeble estimat en altres coses: Pere és el primer de visitar la tomba buida. Maria Magdalena serà la que portarà l'anunci pasqual als deixebles. Però, segons el relat d'avui, el deixeble estimat és el primer a arribar a la fe: només ell «veié i cregué» (en singular).

Ara bé, convé fixar-se que el que el deixeble veu no és Jesús sinó els signes de la resurrecció: el llençol d'amortallar plegat en un cantó i el mocador lli-

gat a part. Benaurats els qui creuen sense haver vist.

De fet, en la tercera aparició de Jesús als deixebles, a la vora del llac, serà aquest deixeble qui descobrirà Jesús present a la riba, després de veure el signe de la pesca miraculosa. Només llavors dirà a Pere: «És el Senyor» (21,7). Aleshores sí que Pere també reconeixerà Jesús present i es tirarà a l'aigua. La figura del deixeble estimat és clau en la comunitat joànica. La fe dels qui creuen sense veure (20,29) ve mitjançant el primer que va creure sense veure: el deixeble estimat, el model del creient segons aquest evangelí.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

15. La naturalesa de la resurrecció de Jesús

La resurrecció de Crist és un esdeveniment dintre la història que, tanmateix, romp l'àmbit de la història i va més enllà d'aquesta. A partir d'aquí cal afrontar la qüestió de la resurrecció com a esdeveniment històric. D'una banda, hem de dir que l'essència de la resurrecció està pròpiament en el fet que aquesta romp la història i inaugura una nova dimensió que nosaltres comunament anomenem la dimensió escatològica. La resurrecció desclou l'espai nou que obre la història més enllà d'ella mateixa i crea quelcom definitiu. En aquest sentit és veritat que la resurrecció no és un esdeveniment històric del mateix tipus que el naixement o la crucifixió de Jesús. És quelcom nou, un tipus nou d'esdeveniment.

Ara bé, al mateix temps cal prendre nota del fet que aquesta no està simplement a fora o a sobre de la història. Com a erupció de la història que la supera, la resurrecció comença tanmateix en la història mateixa i fins a

cert punt li pertany. Potser es podria expressar tot així: la resurrecció de Jesús va més enllà de la història, però va deixar la seva empremta en la història. Per això pot ser afirmada per testimonis com un esdeveniment d'una qualitat tota nova.

De fet, l'anunci apostòlic, amb el seu entusiasme i la seva audàcia, és impensable sense un contacte real dels testimonis amb el fenomen totalment nou i inesperat que els tocava exteriorment i que consistia en el fet de manifestar-se i parlar de part de Crist ressuscitat. Només un esdeveniment real d'una qualitat radicalment nova era capaç de fer possible l'anunci apostòlic, que no és explicable amb especulacions o experiències interiors, místiques. En la seva audàcia i novetat, aquest anunci apostòlic s'engrega per la força impetuosa d'un esdeveniment que ningú no havia inventat i que anava més enllà de qualsevol imaginació.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

El silenci ple: transcendir el soroll

El silenci té un paper clau en l'espiritualitat. És la condició que fa possible l'escolta de la Paraula, el marc per escoltar la Veu interior, com diu la bella expressió agustiniana. El silenci permet escoltar, acollir, rebre i hostatjar la paraula alliberadora. Per assolir-lo, però, cal buidar la pròpia casa de pensaments que omplen l'espai.

El silenci és una de les experiències més inquietants. És una ocasió per enfrontar-se a un mateix i amb el Mestre que crida des del fons de l'ésser. Aquesta escolta causa vertadera por, una perplexitat que empeny a fugir i a evadir-se tant com sigui possible. No per casualitat, el silenci és, per a molts, el signe terrorífic de la buidor, i la buidor és insuportable.

Cada dia som agredits exteriorment per hordes de paraules, de sons, de clamors, de bits informatius que eixorden el dia i fins i tot la nit. En aquest context, la trobada amb el Crist per la fe passa, necessàriament, per aquest silenci veritable, curull de la Presència ressonant de la Paraula, atent a l'audiència, obert a la comunió.

El silenci és el verdader puntal de la vida espiritual, l'arrel de tota paraula evocada des del cor. El poder meravellós de callar, l'art de fer silenci per rebre la Paraula. Escriu el mestre Eckhart que el millor i més noble èxit en aquesta vida consisteix a estar en silenci i deixar que el Senyor parli i actui dins nostre. No hi ha amistat sense silenci. Si no hem après a aturar-nos, a estar en silenci i escoltar l'altre, romandrem tancats en el nostre petit món, del qual som el centre i els únics habitants reals. En el silenci, es fa el meravellós i alliberador descobriment que no som déus, sinó criatures.

En el marc del silenci, deixem que passin coses noves i inesperades. Estem disposats a deixar-nos meravellar pel Déu de les sorpreses.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

8. ✠ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. St. Joan d'Organyà, monjo premonstratès; Sta. Macària, vg.

9. Dilluns. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dimarts. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. Dimecres. St. Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); St. Isaac, monjo.

12. Dijous. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. Divendres. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. Dissabte. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Jean Vanier y Teresa de Calcuta

Miss viages a la Índia, que empezaron en el año 1969, marcaron profundamente mi vida. Descubrí todo un mundo de pobreza que nunca había visto antes en mi vida. Mientras arreciaba la guerra civil en Bangladesh, visité Calcuta y conocí a la Madre Teresa y a sus hermanas; cientos de miles de refugiados inundaban la India... En la India descubrí también la visión y la obra de Mahatma Gandhi, especialmente su espiritualidad.

Conocí a Madre Teresa bastante bien. Era una mujer fantástica. Desayunaba con ella y me contaba sobre su fundación en Yemen y cómo esperaba llegar a China y lo que hacía en África y más. Podía haber tenido dificultades al rezar, pero nunca, nunca, nunca tuvo la menor duda en su misión.

En las cartas de Madre Teresa se revelaba que luchó contra la oscuridad y la depresión. Ella tenía mucha angustia, y entonces pudo pensar que dudaba de su fe. Ella nunca dudó de su fe, pero en su oración vivía su angustia. Esto es lo que vive todo el mundo. Es la realidad humana. Y creo y me siento disgustado porque Madre Teresa dijo que debía ser destruido lo que ella escribía diciendo que luchaba contra la oscuridad. No nos tomamos en serio lo que había dicho. Pero ella fue obviamente una persona de gran angustia.

Así que cuando eres una persona angustiada tus oraciones lo serán. No tenemos que sorprendernos y hacer una gran cosa de ello. Es la realidad de todos. Ella nos dice que no nos detengamos en pensar en esta angustia. Simplemente, sigue adelante y empieza a amar a los demás. Debemos escuchar lo que ella dijo, que es que seremos curados por los pobres. Así que pongámonos manos a la obra.

Jean Vanier
(Fragmento de la entrevista a Krista Tippett, publicada en *El Ciervo*, n. 702-703, septiembre-octubre 2009)

ENTREVISTA

► GUILLEM FERRER

Diaconat permanent jove

A la tardor, el periodista i pare de família Guillem Ferrer (Ciutadella, 1970) es convertirà en un dels diaques permanents més joves de l'Estat. Llicenciat en estudis eclesíastics i màster en periodisme i comunicació cristiana, ha desenvolupat tasques pastorals com a delegat episcopal de Mitjans de Comunicació i director del full diocesà de Menorca, i des de 2005 dirigeix COPE Menorca. «Ser cristià i comunicar-ho van íntimament lligats», assegura amb felicitat aquest futur diaque, que és pare de tres fills.

Què significa per a tu i la teva família aquesta ordenació?

La meua vocació al diaconat no és flor d'un dia. És un itinerari que es remunta en anys quan el bisbe Francesc Xavier Ciuraneta em va convidar a reflexionar sobre aquest servei ministerial. És un camí compartit amb la meua esposa, i també amb els meus fills, i que ara el bisbe Salvador em crida a fer realitat. L'ordenació no serà un punt i final, sinó *fer sacrament diari* la vocació de servei a l'Església que Déu em crida a compartir.

Quina estratègia han d'emprar els mitjans d'Església per evangelitzar en la societat actual?

El missatge de Jesús no pot quedar tancat. L'Església té necessitat, i urgència diria jo, d'utilitzar els mitjans moderns per fer arribar que Crist és viu, que aquesta vida és l'autèntica porta de la felicitat i que Déu és prioritat en l'home i la dona des de sempre... Si l'Església no anuncia Crist avui, traeix la seva pròpia naturalesa.

Creus que el testimoni és la via més clara i directa de comunicar el missatge cristià? Com ho treballem a COPE Menorca?

Sempre m'agrada dir que un mitjà de comunicació d'Església té una doble finalitat: d'una banda, ser altaveu de les veus socials —de totes!, perquè la nostra audiència té el dret de sentir la pluralitat de la nostra societat—; però, de l'altra, com a mitjà de comunicació també tenim una veu pròpia, sòlida i clara, i en aquest cas centrada en el missatge de Jesús. El testimoni del carrer és important, però també ho és el nostre propi testimoni, la nostra paraula...

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 7, a les 22.30 h. Presideix la celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral.

Aquest diumenge dia 8, a les 12 h. Presideix la Missa solemne de Pasqua i imparteix la Benedicció Apostòlica.

Dissabte dia 14, a les 19.30 h. Presideix la Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers en l'inici de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Granollers.

Diumenge dia 15, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia a l'església de Sant Francesc d'Assís al barri de Bellavista de les Franqueses del Vallès.

▶ NOTÍCIES

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Josep. La Visita Pastoral a la parròquia de Sant Josep, al barri de Can Palet a Terrassa, es va iniciar el diumenge dia 18 de març amb la Missa Estacional, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz que va ser rebut pel rector, Mn. Jordi Fàbregas, i acompanyat per Mn. Manuel Coronado, secretari particular. Durant aquella setmana Mons. Saiz Meneses, ajudat per Mons. Cristau, bisbe auxiliar, es reuní amb els grups parroquials i els feligresos i també visità el temple i les dependències parroquials.

El Sr. Bisbe celebra la missa de TVE-2 amb motiu del Dia del Seminari. El diumenge dia 18 de març, amb

motiu del Dia del Seminari, Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa i president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola va celebrar l'Eucaristia al monestir de Sant Domènec de Guzmán a Sant Cugat del Vallès, retransmesa per TVE-2. Concelebraren Mn. Manuel Valls (director del programa i celebrant habitual) i Mn. Manuel Coronado, secretari particular.

El Sr. Bisbe presideix la trobada de seminaristes de Catalunya. El dilluns 19 de març, dia de Sant Josep, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa i president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola va presidir la trobada de seminaristes de Catalunya al Seminari Interdiocesà. Durant la tarda es va fer el tradicional torneig de futbol. A les 8 del vespre, el Sr. Bisbe va presidir la celebració de l'Eucaristia concelebrada per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari de Terrassa, Mn. Norbert Miracle, rector del Seminari Interdiocesà, Mn. Josep M. Turull, rector del Seminari de Barcelona i pels rectors i formadors dels altres seminaris de Catalunya. Després de la missa tingué lloc el sopar de germanor.

Inici d'activitats de Pastoral Universitària a Terrassa. El divendres dia 2 de març es va celebrar a l'església

de Sant Francesc de l'Hospital de Sant Llàtzer a Terrassa l'Eucaristia amb que s'iniciava l'activitat de la Pastoral Universitària al Campus UPC (Universitat Politècnica de Catalunya). Van participar-hi diversos professors i alumnes. Des de llavors cada divendres a les 14.15 h se celebra la missa d'aquest nou grup catòlic. El celebrant habitual és Mn. Antoni Deulofeu, delegat episcopal de Pastoral Universitària i Món de la Cultura i també hi ha participat Mn. Xavier Farrés, delegat episcopal de Pastoral de Joventut.

▶ AGENDA

Conferència. *La missió dels laics en el moment actual*, a càrrec del Sr. Jaume Galobart, delegat episcopal per al Catecumenat de la diòcesi de Terrassa. Dissabte dia 21 d'abril a les 17.30 h, a la sala capítular de la Catedral. Organitzada pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Oberta a tothom.

VIII Aplec Pasqual de l'Arxiprestat Sabadell Centre.

El dissabte 21 d'abril, vigília del III diumenge de Pasqua, a les 19.30 h les parròquies de l'Arxiprestat de Sabadell Centre celebraran l'Eucaristia del VIII Aplec Pasqual a la parròquia de Sant Feliu, acollits aquest any per les parròquies de Sant Esteve de Castellar del Vallès i de Sant Feliu del

Racó. L'anunci solemne del VIII Aplec de Pasqua es va fer a les parròquies de l'Arxiprestat el 26 de febrer, diumenge I de Quaresma. Durant aquest temps han seguit una catequesi preparada per Mn. Joaquim Mesequer García, rector de la parròquia de Sant Quirze de Santa Julita de Sant Quirze del Vallès i Arxiprest.

▶ D'ALTRES BISBATS

Curset. *Lectura orant de la Paraula, a partir de textos del Nou Testament*, a càrrec de Javier Velasco. Els dimarts 17 i 24 d'abril; 8, 15, 22 i 29 de maig; 5 i 12 de juny, de 2/4 de 7 a 2/4 de 9 del vespre. Lloc: Centre d'Estudis Pastorals, (c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona). Per a més informació: telèfon 933 174 858.

REMAD MAR ADENTRO

Pascua, un futuro de vida plena

En el domingo de Pascua reencontramos más plenamente la alegría del domingo de Ramos. Si el domingo de Ramos es el pórtico de los sucesos de la Pasión de Jesús, el domingo de Pascua es la alegría sin sombras porque es la celebración de Jesús que vive para siempre junto al padre, como redentor del género humano, como vencedor del pecado y de la muerte.

La vida de Cristo, entregada por amor hasta la muerte, no acaba en la cruz. Resucitado por el Padre llega, por la fuerza del Espíritu Santo, hasta nosotros como principio y fundamento de nuestra propia resurrección.

El domingo de Pascua tocamos, en la fe, el núcleo mismo del cristianismo: el amor redentor de Dios es más fuerte que la muerte. A Jesús, crucificado por los hombres, el Padre lo ha exaltado a su derecha como Señor y Salvador (*Hechos 5,31*). Él es el verdadero punto de llegada del camino de la humanidad, aquel en quien las esperanzas humanas alcanzan su realización y su plenitud.

La resurrección de Cristo abre para toda la humanidad un futuro de vida plena. Cristo es el primero que

ha resucitado de entre los muertos (*Col 1,18*). Él ha alcanzado ya esa vida definitiva que también nos espera a nosotros. La resurrección de Cristo es el principio de vida nueva para la humanidad. La vida del cristiano consiste en vivir ya ahora, en fe, en esperanza y en caridad, la misma vida del Cristo glorioso, cuya primicia es el Espíritu Santo que el Señor nos ha enviado.

Nacemos a la vida de Cristo resucitado a través del bautismo, y como bautizados hemos de buscar las cosas de arriba, donde está Cristo sentado a la derecha de Dios Padre. En la celebración de la Pascua, mientras estamos como peregrinos en este mundo, ha de tener un gran relieve la renovación de las promesas del Bautismo que efectuamos en la solemne Vigilia o en la Eucaristía del día de Pascua. Os invito a realizar este acto con un gran sentido de respuesta al don de Dios Padre en Cristo por el Espíritu Santo, y de la responsabilidad que tenemos: la de ser, como bautizados, testigos de Cristo resucitado ante el mundo de hoy.

Cristo resucitado envió a los apóstoles a anunciar esta buena noticia de la resurrección —la suya y la

nuestra en el futuro— a todo el mundo. Y Cristo resucitado nos envía también a nosotros, sus seguidores, sus hermanos, a ser apóstoles suyos en los inicios del tercer milenio. Cada uno con sus posibilidades, con su vocación, desde su estado en la Iglesia, y poniendo en acción los carismas que el Señor nos haya dado a cada uno.

Comencé la Semana Santa haciendo un llamamiento a los jóvenes y a los niños para unirse a la alabanza a Jesús. En este día de Pascua les reitero a ellos también mi invitación: si vivís un verdadero encuentro con Cristo resucitado, él os enseñará a amar profundamente la vida y pasar por ella siendo motivo de gozo y de esperanza para vuestros semejantes.

A los niños, a los jóvenes y a todos cuantos llegue mi palabra y mi voz, os deseo una santa, gozosa y esperanzada Pascua de este año. Permitidme que os felicite con las palabras que se intercambian nuestros hermanos, los cristianos de Oriente: «Cristo ha resucitado. Verdaderamente ha resucitado.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa